

הוא יגיש לי רעיונותיו בכתב עבור יומים, שזחחחו הזכירה לי דמותו של אורד

ל

וינגייט.

- לאה"צ הגיעו הנה משלחת גאנא, המזכיר המרלמנטרי של מסדר הבטחון, שהביא

לי מכתבו של נקרוכה, שר התחבורה ועוד טיס צעיר. מבחינה רשמית היה מזכיר

המרלמנטרי העיקר, אולם שר התחבורה עושה רושם של איש משכיל ונבון. הוא טיטר

על קדמות עמו - אבות אבותיו האמינו כאל אחד והיו להם כתבי קודש אולם

הכובטים הערבים גזלו הכל, הרושם שלי שזוהי אגדה בעלמא, הם גם קיימו מאז

וכעולם שבוע של שבעה ימים, והם מאמינים כמוצאם מהרי הסוורים והם מבזע שמי.

איך נעשו עחורים? משמש אפריקה. הם רוצים לקיים המשטר הסבטי - כעין משפחה

גדולה, כסכל חבר בה חייב לדאוג לבן משפחה. הסייכות לשבט היא ע"י האם ולא

על ידי אבא האב. שאלתי אם גם נקרוכה מחייב זאת. ענו בחיוב, ושזהו רעיונו.

[[חסוי]]

27.4.59

הבוקר באו אצלי מאטי, וויוויאן הרצוג (בזת אחר זה) ויצחק, מאטי

מורה שעשה מסגה בהופעתו בפני המבשלה. הוא מתכוון ללמוד שנה בארה"ב -

בהרדורד, בקולומביה או במרינסטון. ילמד המורה המיכון בימינו. בקורו מדבר

בא הרצוג שעומד לרשע את פאטי. אף הוא פתאונן על חוסר מסמחה כצכא, החל

מקצינים וגמור בחיילים, הוא טהלל את אברהם יפה. שאלתיו אם נכון הדבר שיפח

הוא עצלן. אמר שהוא כמענין ברורים המרכזיים והמבריעים, הפרטים הוא מניח

למטה. הוא יכנס מחר לתפקידו החדש.

אח"ב יצאהי בהליקופטר לרחובות להגיגות מחצית היובל של מכון זיוו -

ראשית מכון ויצמן. באה להביגה "המשמחה" מיטון טרכס וישראל זיוו. שאלתי את

ישראל אם ישחקק בארץ. ענה - לעולם לא. תח לא יביא כל הועלה, ובאנגליה הוא

עובד למען ישראל... להגיגה בא גם סיר רוכרש רובסטון, חיכאי, חתן פרט צצצ

נובל, שהיה תלמידו א וחברו של ויצמן במנצ'סטר. אם כי רבו הנאומים אבל חיו

קצרים. מיד כגמר ההגיגה חזרהי בהליקופטר לשדה בוקר, והגענו הנה אחרי שקיעה

וחמסה.

28.4.59, יום ג'

בחריאל הכיא לי הבוקר סדר חיוס על ישיבת המשלה ותקנות של יום

הנאוא והגבורה. הוסמתי תקנה ותחמתי עליה.